

ה"ת 22527/04/20 - מדינת ישראל - ימ"ר מרכז נגד אסלאם חופאש, מג'די נאסר, אחמד נאסר, מייס חטיב, סונאי קשוע, סארי סולטן, עבודי מטר

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 22527-04-20 חופאש ואח' נ' מדינת ישראל
בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל
המבקשת מדינת ישראל - ימ"ר מרכז
נגד
המשיבים
1. אסלאם חופאש
2. מג'די נאסר
3. אחמד נאסר
4. מייס חטיב
5. סונאי קשוע
6. סארי סולטן
7. עבודי מטר באמצעות עוה"ד מיכל קורן

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר (מתן הבהרות) ולמתן אורכה לביצוע החלטת בית המשפט.

ביום 3.6.2020 הורתי על השבת 30 מכשירי טלפון סלולרי, 4 מכשירי DVR (להלן: "**התפוסים**") אשר נתפסו מידי המשיבים ביום 1.11.18 במסגרת חקירה בחשד לביצוע עבירות רצח, קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת אמל"ח וזאת עד לא יאוחר מיום 4.6.2020 בשעה 12:00. (להלן: "**ההחלטה**"). לא נתבקש עיכוב ביצוע.

במסגרת הבקשה בכתב, שבה וחזרה המבקשת על התנגדותה להשבת התפוסים והוסיפה כי מי מהמשיבים (נטען באופן כללי וללא פירוט בסיסי) סירבו למסור את הסיסמא לפתיחת הטלפון הנייד ובכך נמנעה "הקלה סבירה" לחיפוש בחומרי מחשב. ראיתי להביא את עמדת המבקשת ביחס לאי מסירת הסיסמא ומשמעותיה כלשונה: "... אינה מקנה את הזכות לדרוש את הטלפון הסלולרי בחזרה שכן בכך המבקש מרוקן מתוכן את ההחלטה השיפוטית ומשבש את החקירה". עוד מבוקש לייתן הוראות נוספות ביחס לאופן יישום ההחלטה.

ב"כ המשיבים התנגדה לבקשה לעיון חוזר אך הסכימה כי תינתן אורכה לביצועה.

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, מצאתי לדחות את הבקשה לעיון חוזר ומאידך מצאתי לייתן הוראות ליישום ההחלטה כמפורט להלן.

אקדים ואומר כי הבקשה אינה מגלמת כל שינוי נסיבות מעת מתן ההחלטה ואף לא נתגלו עובדות חדשות באופן המצדיק עיון חוזר. העובדה כי מי מבין המשיבים (כאמור, לא פורט מי מהם), סירבו למסור את הסיסמא לפתיחת הטלפון הנייד אין בה כל חידוש. לא מדובר בעובדה אשר נתגלתה למבקשת לאחר ההחלטה, אלא שעובדה זו היתה ידועה למבקשת עוד מהשלבים הראשונים של החקירה.

יותר מכך, לא הובא בפני כל הסבר מניח את הדעת מדוע טענה זו מועלית לראשונה רק לאחר מתן החלטה להשבת התפוסים. טענה זו לא נטענה, אף לא ברמז, במסגרת התגובה שנמסרה לבית המשפט (כאשר הבקשה להחזרת תפוסים הוגשה ביום 21.4.2020) ו/או במסגרת דיון שהתקיים במעמד הצדדים.

הליך של עיון חוזר לא נועד להוות "מקצה שיפורים" עבור מי מהצדדים.

די בכך להביא לדחיית הבקשה.

למעלה מן הצורך, אציין כי אי מסירת הסיסמא לפתיחת הטלפון הנייד על ידי מי מהמשיבים, בנסיבות מקרה דנן, אין בה כדי לשנות מהחלטה.

לא אחזור על כלל הנימוקים שעמדו בבסיס ההחלטה להשבת התפוסים. בתמצית יאמר, חלפו למעלה מ 180 יום, לא הוגש כתב אישום כנגד מי מהמשיבים. כנגד חלקם נסגר תיק החקירה בעילה של חוסר אשמה או חוסר ראיות. המבקשת לא פנתה לבית המשפט בבקשה להאריך את תוקף צו התפיסה והלכה למעשה מחזיקה בקניינם של המשיבים, שלא כדיון, פרק זמן ארוך למדי, למעלה משנה. פעולות החקירה ביחס לתפוסים או חלקם נערכו בינואר 2019, קרי, לפני למעלה משנה. על אף שהמבקשת מודעת, כמובן, לחובתה להגשת בקשה להארכת צו התפיסה, לא נעשה דבר. דא עקא, המבקשת שקטה על שמריה, ולא טרחה להגיש בקשה מטעמה, תוך שהסתפקה בהתנגדות כללית לבקשה להחזרת תפוסים.

אי מסירת הסיסמא לטלפון הנייד על ידי מי המשיבים אינה מקנה למשיבה סמכות תפיסה ללא הגבלת זמן. הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שתיק החקירה כנגד חלק ממהמשיבים נסגר. ככל שסברה המבקשת האמונה על אכיפת החוק, כי יש צורך בהמשך ההחזקה בתפוסים או בחלקם היה עליה לפעול להארכת צו התפיסה בהתאם לדיון.

בנוסף, לא מצאתי לחייב את מי מהמשיבים בהוכחת "בעלות" בתפוסים וזאת בשים לב **לסעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט - 1969**, הקובע כדלקמן:

"אם תוך שישה חודשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש כראייה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34 תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח".

חזקה על המבקשת כי נערך רישום מסודר ומפורט ביחס למועד התפיסה, מיהו הגורם שממנו נתפסו, תיאור מפורט של התפוסים, לרבות רישום מדויק היכן מאוחסנים התפוסים.

בהתאם לכך התפוסים יושבו לידי מי מהמשיבים מהם נתפסו כשם שנעשה חדשות לבקרים ולא מצאתי טעם ענייני לסטות מהאמור במקרה דנן.

יחד עם זאת מצאתי להבהיר כי מכשירי ה-DVR יושבו לאחר שתוכנם יימחק.

סוף דבר ובהסכמת ב"כ המשיבים ניתנת אורכה לביצוע ההחלטה, התפוסים יוחזרו למשיבים עד לא יאוחר וככל הניתן אף קודם לכן, מיום 14.6.2020 בשעה 12:00.

ניתנה היום, ט"ו סיוון תש"פ, 07 יוני 2020, בהעדר הצדדים.